

Dobrý den!

In de zomer van 2004 kochten wij, Maarten en Irene van Klaveren, met ons Tsjechische bedrijf Klaverik s.r.o. ons huis in Chvaleč. Een groot huis waarmee we de mogelijkheid hebben om in Tsjechië een nieuw bestaan op te bouwen.

De verbouwing van het huis door onze Tsjechische aannemer Paulik startte in de zomer van 2005 en is in november 2006 afgerond.

Voor het verhuren van de woningen is sinds 1 maart 2006 onze website www.klaverik.com in de lucht.

In Oranžový dům Leták schrijven we over onze ervaringen in Tsjechië.

Maarten en Irene

Website

Twee jaar geleden hebben we onze website een grote make-over gegeven. Bijna alles heeft toen wel een andere plaats, kleur of indeling gekregen. Ondanks dat we nog iedere keer leuke en positieve reacties krijgen op onze site zijn we weer gestart met een moderni-

sering. In het digitale tijdperk is stilstand echt achteruitgang. De website zal er niet ineens nieuw uitzien, deze keer doen we het beetje bij beetje en zal er steeds weer iets anders veranderd zijn. We zijn benieuwd wat u ervan vindt!

Het voorjaar is ook bij ons weer begonnen!

Wat is Pasen in Tsjechië zonder een zweep?

Paasmaandag, vroeg in de ochtend, het is nog rustig op straat, maar dat duurt niet meer lang. Al vroeg zie je groepjes jongens langs de deuren gaan, meestal vergezeld van één of twee vaders. Allemaal hebben ze een zogenaamde pomlázka in de hand en ze hebben maar één doel: zoveel mogelijk meisjes en vrouwen met deze pomlázka slaan.

De pomlázka is een zweep gemaakt van jonge wilgentwijgjes, mooi gevlochten en voorzien van kleurige linten. De jongens en mannen komen hiermee langs de deuren om de meisjes en vrouwen ermee te slaan. Onderwijl wordt er gezongen van *body, body, doprovody*... en moet dit de meiden en dames een gezond en

vruchtbaar jaar bezorgen.

De wilg staat namelijk symbool voor nieuw leven en vernieuwing. Het wordt als voorrecht gezien om met deze zweep geslagen te worden. De jongens en mannen verwachten hier dan ook een welgemeend bedankje van hun gastvrouwen voor. De jongens zijn vaak al tevreden met gekleurde paascieren of chocolade-eieren, maar de heren doen het vooral voor een kleine borrel.

Zo kan het gebeuren dat het er in de loop van de ochtend op paasmaandag al vrij "vrolijk" aan toegaat in Tsjechische straten.

Vroege bloesem

In het zuiden van Tsjechië staat een bijzondere boomgaard: een amandelboomgaard. Iets dat je niet verwacht in een land waar gemiddeld vijf van de twaalf maanden geskied wordt. Deze bomen worden toch vaak meer geassocieerd met Mediterrane landen, maar in de Moravische grond doen ze het blijkbaar prima. Dit gebied staat overigens ook bekend om zijn uitstekende wijnen en dat heeft dezelfde reden.

Na de oorlog was de invoer van amandelen voor de Tsjechische levensmiddelenmarkt peperduur en eigenlijk onbetaalbaar. Men is toen op

zoek gegaan naar een gebied met het warmste klimaat. Dit werd een terrein in het zuiden van het land, tegen de Oostenrijkse grens, dat voor de oorlog privébezit was van een aantal Duitse families. Zij waren na de oorlog uit Tsjechië verdreven. De grond kwam in bezit van Zora Olomouc, een door de staat gerunde chocoladefabriek. In de destijds 20 hectare grote tuin werden circa zeventien duizend bomen geplant.

Na de val van het communistische regime werd Zora verkocht aan Nestlé. De handel veranderde en ook de inkoop van amandelen werd goedkoper. In ieder geval goedkoper dan het

onderhoud en oogsten van de amandelen in eigen land.

Sinds een aantal jaren is de gemeente eigenaar van de boomgaard. Het aantal bomen is afgenomen, maar wel goed onderhouden. Het is namelijk niet langer de oogst die het belangrijkste is, maar met name de bloesem trekt nu in het voorjaar een groot aantal toeristen.

Met stoom en kokend water....

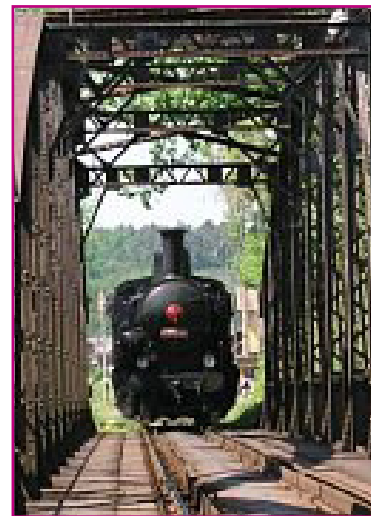
Het zien van een stoomtrein door een gloeiend landschap wekt bij de meeste mensen een gevoel van nostalgie op en velen van ons beginnen spontaan te zwaaien als zo'n grote loc passeert. Voor de één is het de romantiek van vroeger, voor de ander is het de techniek van deze machtige machine. In de huidige hectische tijd is een rit met een stoomtrein een ware belevenis.

De hang naar nostalgie begon in Tsjechië in de jaren tachtig van de

vroegere eeuw, nog tijdens het communistische tijdperk. Meer en meer zocht men het gevoel van destijds, maar ook de vrije manier van reizen die daarmee gepaard ging. Met rugzak en gitaar ging men op weg voor een reis door de natuur.

Nog altijd zijn de stoomtreinen immens populair in Tsjechië. Er zijn verschillende routes die met regelmaat gereden worden, maar ook speciale routes waar maar een enkele keer per jaar een stoomtrein rijdt. Deze laatste reizen zijn vaak al maanden van tevoren uitverkocht. Zo reed er een paar jaar geleden een grote stoomtrein vanuit Trutnov naar Pardubice. Dit was om het 150 jarig bestaan van de spoorlijn Pardubice – Liberec te vieren. Een andere route die jaarlijks door een stoomtrein afgelegd wordt is de zogenaamde Sázava Pacific. Een indrukwekkende route langs de oevers van de Sázava met een afwisselend landschap van kliffen en uitgestrekte weides. Deze route ligt in de buurt van

Praag. Een andere bekende route is te vinden in het westen van het Reuzengebergte waar een stoomtrein tussen de rotsen doorrijdt en een aardig hoogteverschil overwint.

Dichterbij Oranžový dům vinden we geen routes voor stoomtreinen, maar wel een prachtig (openlucht) spoorwegmuseum met oude locomotieven. Het is een uit de hand gelopen hobby en er wordt dus ook nog druk gesleuteld. Het leuke is wel dat je hier de oude locs ook gewoon van binnen mag bekijken.

Deze zomer zijn we geopend in de maanden juni t/m augustus, aankomst is mogelijk iedere dag.

Gratis draadloos internet in alle woningen.

De invloed van Havel

Eind vorig jaar, vlak voor kerst, overleed Vaclav Havel. De verlegen en stille man die vlak na zijn terugkeer uit de gevangenis in 1989 gekozen werd tot eerste president van Tsjecho-Slowakije. Hij leidde het land en zijn bevolking vanuit het communisme naar een toekomst met en in vrijheid.

Er is veel over hem gezegd en geschreven in de dagen na zijn dood. En juist op zulke momenten besef je des te meer welke invloed één man voor een land kan hebben. Havel was geen geboren politicus, maar had wel één duidelijke overtuiging en visie: en dat betrof de mensenrechten. In zijn to-

neelstukken die hij als dissident schreef, was dit al het belangrijkste thema waarmee Havel de absurditeit van het regime aantoonde. En als president was dit zijn belangrijkste drive om het land een goede start te geven.

Havel heeft er uiteraard niet helemaal alleen voor gezorgd dat Tsjechië nu staat waar het staat, maar het is vreemd om te beseffen dat zonder alle moeite en inzet van Havel het land nu niet zover zou zijn en wij niet de mogelijkheid gehad zouden hebben om hier te wonen en werken. Oranžový dům zou er dan niet bestaan hebben.

Havel was een zeer betrokken man. Vooral betrokken bij de culturele evenementen. Zelf was hij de toneelschrijver, maar hij had ook veel belangstelling voor allerlei culturele en muzikale evenementen. Zo was hij jaarlijks te vinden op het open-air rockfestijn in Trutnov, altijd in spijkerbroek en zwart (leren) jasje. Waarna hij na afloop soms de burgemeester van Trutnov bedankte voor alles wat er georganiseerd was (zie korte brief hieronder).

Drie dagen voor de begrafenis van Havel was Tsjechië officieel in rouw. Tijdens deze dagen hingen overal de Tsjechische vlaggen met daarnaast een zwarte vlag, een aangrijpend en ontroerend gezicht. Havel stierf in zijn slaap in zijn buitenverblijf in Hradeček, nog geen 20 kilometer bij ons vandaan.

Vážený pane starosto,

děkuji Vám za Váš dopis. Zpráva, že bych měl být čestným občanem města Trutnova a přijmout Kulturní cenu, mě samozřejmě potěšila. První příležitost k eventuálnímu převzetí oběho se nabízí koncem srpna či počátkem září. Zdá se, že to je jediná doba, kdy v nejbližších měsících budu trávit čas na Hradečku.

Děkuje a pěkně zdraví

Václav Havel

